

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti körlevél 2002. Advent
Gödöllő – Veresegyház – Isaszeg – Erdőkertes

Kedves Testvéreim!

Az új egyházi esztendőbe lépve, a várakozás időszakába érkezünk. Készülődünk Krisztus születésére való megemlékezésre, illetve a család szeretetteljes együttlétére. Talán adventben tudatosodik, hogy mindezeket vállaljuk is, és ezt jelenti számunkra a karácsony ünnepe.

Most is feltesszük a kérdést: Miért vagyok (vagyunk) még mindig evangélikus(ok)?

Mert evangélikus kegyességemnek része, hogy Krisztusi és szeretetre törekvő. A glóriában megénekelt „dicsőség a magasságban Istennek”, a Mindenható értem való szeretetét zengi. Vállalhatom tudatosan, hogy hozzá tartozom Jézus által. A betlehemi születésnek rám nézve is van következménye, hogy elveszett voltam de Isten rám talált. Ezért az említett vállalásban egy nagyon pozitív töltésű függőség van. Krisztustól függök. Kifejeződhet, pl. abban a páli megfogalmazásban is, hogy „(Rm 9.1) igazat mondok Krisztusban”. Ebben az egyházban, ahol hirdetik az evangélium és kiszolgáltatnak a szentségek, élhetek Krisztussal kapcsolatban, állandó függőségi viszonyban. (Rm 6.19 átadtátok magatokat az igazság szolgálatára, hogy szentek legyetek)

Az evangélikus kegyesség számára a „szeretet himnusza” nem egy lira, hanem káté anyag, a szónak legszebb és legteljesebb értelmében. A benne foglaltaknak szükségesnek és éppen ezért valóságosnak kell lenni a mindennapos élet során. Korunk szétzilált családképe ellenére létezik a család közössége, mely nem egy konzervatív életmód színtere, hanem Istennek tetsző, és általa megáldott intézmény. Mikor megszűnően van az emberek közötti kommunikáció, szótlanul élünk egymás mellett. Hiányzik a másik ember felé való odafigyelés, a problémák és örömök együttes elhordozása. A másik ember szeretésében, a rá való figyelés lényege, hogy

nem tolakodó, hanem tapintatos, nem felszínes, hanem valóságos. Sokszor nem azt tükrözöm, hogy krisztusi és szeretetre törekvő lennék, mert éppen a kegyességem lényegének vállalása szorul háttérbe. Mi minden kerül elébe? Egy szóval ÉN, azaz minden, ami belőlem fakadóan vet gátat a szeretetnek és a békességnek. Adventben az imádság lelkületével készülhetünk, hogy felszabadultan tudjuk énekelni a glória többi részét „...és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát”

Segítsen bennünket 2002 adventjében is elsőként Isten megtartó kegyelme, mindaz, ami evangélikusságunknak része, most befejező gondolatként a zene szeretete:

„Régi beszélő legenda szerint a teremtés nagy művének befejezése után megtörtént az osztozás. Isten a természet minden kincsét szétosztotta az emberek között. Az egyik csoport a zügó erdőt kapta, a másik a vadvirággal telehintett mezőséget. Gazdára talált a halbő folyó s a föld mélyén álmában szunnyadó kincsesbánya. Mindenki megkapta a magáét, csak a művész állt üres kézzel, elmerengve Isten trónusa közelében. A napfény imbolygó játékában gyönyörködött, vagy az égi zene csodálatos összhangja ejtette rabságba. Mire feleszmélt: Isten a természet minden kincsét szétosztotta, az ő számára nem maradt semmi sem. De így szólt hozzá az Isten: ha semmit sem kaptál, legyen minden a tied! Így lett a művész isteni öröksége a világmindenség.”¹

A zene a művészet gyümölcse, és mint ilyennek helye van az egyházi életben. Egyes emberek által megkomponált művek sokak lelkéhez eljutnak, mert hordoznak dallamvilágukban valamit, ami több mint emberi. „Minden zene célja és végső oka csak az lehet, hogy Istent dicsőítse, és az elmét felüdítse. Ahol ezt nem látjuk, ott nincs valódi zene, csak ördögi hangzavar.”² A zene a maga kiemelkedő világával összekapcsolja az embert Istennel és a világgal.

„Ímé a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek”- ami azt jelenti: Velünk az Isten. (Mt 1,23)

Áldott ünnepet kívánok minden kedves testvéremnek!

Albert Gábor

¹ Kapi Béla: Kegyelem és élet. Győr 1940. Musica sacra

² Andrew Wilson-Dickson: A kereszténység zenéje (96.o.)

Kis karácsonyi ének

Tegnap harangoztak,
Holnap harangoznak,
Holnapután az angyalok
Gyémánt-havat hoznak.

Szeretném az Istent
Nagyon dicsérni,
De én még kisfiú vagyok,
Csak most kezdek élni.

Isten-dicséretre
Mégiscsak kiállok,
De boldogok a pásztorok
S a három királyok.

Én is mennék, mennék,
Énekelni mennék,
Nagyok között kis Jézusért
Minden szépet tennék.

Új csizmám a sárban
Százszor bepiszkolnám,
Csak az Úrnak szerelmem
Szépen igazolnám.

(Ady Endre)

December 24.	Szenteste	14.30 órákor	istentisztelet Veresegyházon
		16.00 órákor	istentisztelet Gödöllőn
December 25.	Karácsony I.	8.30 órákor	istentisztelet úrvacsorával Veresegyházon
		10.00 órákor	istentisztelet úrvacsorával Gödöllőn
		11.30 órákor	istentisztelet úrvacsorával Isaszegen
		15.30 órákor	istentisztelet úrvacsorával Erdőkertesén
December 26.	Karácsony II.	8.30 órákor	istentisztelet úrvacsorával Veresegyházon
		10.00 órákor	istentisztelet úrvacsorával Gödöllőn
December 29	Karácsony u.vas	8.30	istentisztelet Veresegyház
		10.00	istentisztelet Gödöllőn
		11.30	istentisztelet Isaszegen
December 31.	Óév napja	18.00 órákor	istentisztelet Gödöllőn
Január 1.	Újév	8.30 órákor	istentisztelet úrvacsorával Veresegyházon
		10.00 órákor	istentisztelet úrvacsorával Gödöllőn
		11.30 órákor	istentisztelet úrvacsorával Isaszegen
		15.30 órákor	istentisztelet úrvacsorával Erdőkertesén

GÖDÖLLŐI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LELKÉSZI
HIVATALA

✉ 2100 Gödöllő, Kossuth L. u. 2. ☎ 28/410-484